

[Steen Folke]

Kernevåben spredtes til flere og flere lande.

EDB-fejl har adskillige gange været lige ved at udløse atomkrigen.

Den indre flyttemand Olsen
frabeder sig al den snak. Dommedag og
ragnarok:

fri fantasi, det går sgu nok.

En bajer, tak!

Den indre flyttemand er træt. Men derfor
har han ikke ret.

Hans enkle tro

på status quo

er idioti.

Hvis ikke vi rejser os, får vi krig.

Krig – fordi kaprustningen er uden kontrol.

Krig – fordi ordrer er hurtigere end forhandlinger.

Krig – fordi der er bomber, hvor der skulle være arbejdspladser.

Krig – af mangel på lykke.

De våbenfaste, ypperstepræster

for den gamle pagt, er straks på vagt.

Mer end atomkrig frygter de os og vore protester.

Hvis ikke vi ruster, kommer de røde
og lægger den frie verden øde.

Tværpolitiske skvaddehoder,

I laver musik efter falske noder,

landsbytosser, I får procenter,

femtekolonne, fjendens agenter.

– I holder med russerne!

Ja, vi holder med russerne. Og amerikanerne. Og folkene i Asien, Afrika, Latinamerika. Vi går ind for den fælles interesse: at bevare verden og lave den om, så den blir mere retfærdig – og mere sikker.

Ingen der bruger sit hode

ønsker at smadre vor klode.

Den er aggressiv og syg og ond.

Atombomber – gør de den mere sund?

Hvad er svaret på vold og rov?

Opfyld menneskers behov.

Vi glemmer ikke os selv. Vi europæere har længe været udpeget som ofre i en »begrænset atomkrig«. Det er her, paddehattene skal skyde op. Er europæere gale? Er europæere selvmordere? Hvad er det for et »forsvar«, der udsletter det der skal forsvares?

»Begrænset atomkrig«. Møllen maler.

En ny besindig stemme taler:

Roligt aftræk. Landets fædre

har krav på tillid. De véd bedre

end Tudemarie og Manden på Gaden

hvad der egentlig sker under overfladen.

»Jeg vil dø i min rede,« sagde Frederik den Tredje. Hvor solidariske er vor tids Frederikker? Hvis krigen kommer, hvor går de så hen? Så er de allerede på plads i deres reder, i deres atomsikre bunkers, dybt nede i moder jord. Overfladedøden, massedøden, skal de ikke ha del i – eller torturen der venter de såkaldte overlevende: dage, uger – ingen vand, ingen mad, ingen medicin, ingen hjælp – hver for sig, isolerede, i kældre, i ruiner, vanvittige af smerter, men ikke døde, ikke døde endnu. Men verden udenfor, *deres* verden: død, død og giftig – i tusind år, to tusind år. . .

»Hvis ikke folk rejser sig mod våbenvanviddet –«

Men folk rejser sig. Alva Myrdal er ikke en enlig stemme. Andre er med i oprøret, folk med indsigt og samvittighed, folk, der lever *i dag* og ikke i en fjern hornblæser- og muskedonner-fortid: Paul Warnke, Inga Thorson, Willy Brandt, Robert Havemann, George Kennan, Roy Medvedev, Ruth Sivarud, Frank Barnaby. Oprøret tæller også militærfolk, generaler vender sig mod atomgalskaben: Gene La Rocque, Nino Pasti, Gert Bastian.

Nürnbergdomstolen hængte
nazisterne for deres krig,

selvom de påstod: lydighed

mod supermagt kendte dem fri.

Nu planlægges megamord. Så er vor pligt: mytteri.

En oprørt folkelig modstand.

Det britiske Labour kræver England rensset for atomvåben.